Lietas arhīva Nr. 103AA-0097-18
ECLI:LV:LAAT:2018:1204.1A12006318.7.S

S P R I E D U M S

Rēzeknē 2018.gada 4.decembrī

Latgales apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents J.Vasiļkovskis,
tiesneši D.Skudra un J.Dimpers,
sakarā ar /pers. B/ apelācijas sūdzību par Daugavpils tiesas 2018.gada 25.septembra spriedumu apelācijas kārtībā Latgales apgabaltiesas telpās rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

Noklausījusies tiesneša referenta ziņojumu un pārbaudījusi pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā, tiesa

k o n s t a t ē j a

Ar Daugavpils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 29.maija lēmumu Nr.D29-819 /pers. B/ atzīts par vainīgu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – Latvijas APK) 152.panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un viņam uzlikts naudas sods 200 EUR apmērā.

Administratīvās komisijas lēmumā konstatēts, ka 2018.gada 11.aprīlī plkst.14.10 /pers. B/, personas kods /personas kods/, kura deklarētā dzīvesvieta ir /adrese/, pārvaldīšanā esošā būve /adrese A/ tiek izmantota pirms tā tika nodota ekspluatācijā. Tādējādi pārkāpta Būvniecības likuma 21.panta otrā daļa un izdarīts Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzētais administratīvais pārkāpums. Par šo administratīvo pārkāpumu 2018.gada 11.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols ZZ Nr.042535.

Administratīvā komisija lēmumā norādīja, ka saskaņā ar Civillikuma 968.pantu un 994.pantu uz zemes uzcelta un cieši ar to savienota ēka atzīstama par tās daļu. Par nekustama īpašuma īpašnieku atzīstams tas, kas par tādu ierakstīts zemes grāmatās. Likuma "Par atjaunotā Latvijas Republikas 1937.gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un piemērošanas kārtību" 14.panta ceturtā daļa noteic, ka ēkas (būves), kuras Zemesgrāmatu nodaļā, Valsts zemes dienestā vai pašvaldībā nav reģistrētas kā patstāvīgi īpašuma objekti, uzskatāmas par zemes īpašnieka īpašumu atbilstoši Civillikuma 968.pantam. Citas personas īpašuma tiesības uz šādām ēkām var iegūt, ja tiesa apmierinājusi šo personu prasību atzīt īpašuma tiesības uz attiecīgajiem objektiem. Ņemot vērā minēto, par būves izmantošanu pirms tās nodošanas ekspluatācijā ir atbildīgs zemes īpašnieks /pers. D/. Savukārt, /pers. B/ ir būvprojekta /adrese A/, pārvaldnieks, kuru, pamatojoties uz 2017.gada 2.oktobrī zvērinātas notāres E.Paļumas izsniegto pilnvaru Nr.7630, /pers. D/ ir pilnvarojis apsaimniekot, pārvaldīt viņam piederošo nekustamo īpašumu, kas atrodas Irbju, Medņu, Zaru ielu rajonā, Daugavpilī, kadastra numurs /kadastra numurs A/, tajā skaitā, slēgt līgumus ar fiziskajām un juridiskajām personām īpašuma uzturēšanai un apkalpošanai. Bez viņa saskaņošanas veikt būvdarbus īpašumā [..].

Atsaucoties uz Daugavpils pilsētas domes Pilsētplānošanas un būvniecības departamenta būvvaldes speciālistu 2017.gada 17.novembrī sniegto atzinumu Nr. G/192/17 par būves pārbaudi 08.11.2017., Administratīvā komisija norādīja, ka, apsekojot būvobjektu /adrese A/, kuras pārvaldnieks, saskaņā ar 2017.gada 2.oktobra pilnvaru Nr.7630, ir /pers. B/, konstatēs, ka dzīvojamā māja ir uzbūvēta ar atkāpēm no saskaņotā tehniskā projekta un būve tiek ekspluatēta pirms nodošanas ekspluatācijā. Administratīvās komisijas skatījumā to, ka būve tiek ekspluatēta pirms nodošanas ekspluatācijā pierāda arī citi lietā iegūtie pierādījumi, to starp lietā esošie fotoattēli, no kuriem redzams, ka mājas vizuālais stāvoklis liecina par tās izmantošanu, redzami iedzīves elementi, konstatēta mājsaimniecības darbu veikšana, dūmi no dūmvada, mājā ir ierīkota un mēbelēta istaba.

Būvniecības likuma 21.pants definē kārtību, kādā ir veicama būves pieņemšana ekspluatācijā, savukārt, Būvniecības likuma 19.panta pirmā daļa noteic būvniecības procesa dalībnieku (zemes īpašnieks, būvprojekta izstrādātājs, būvdarbu veicējs, būvuzraugs un būveksperts) pienākumu būvniecības procesā ievērot normatīvo aktu prasības. Tādējādi /pers. B/ ir ne tikai primāri saistīts ar attiecīgo īpašumu un realizē pilnīgu valdījuma un rīcības varu pār šo īpašumu, bet personai arī jāizpilda ar normatīvajiem aktiem noteiktos pienākumus. Tādējādi /pers. B/ ir atbildīgs par būvniecības procesu un ar to saistīto normatīvo aktu ievērošanu, tajā skaitā par būvprojekta nodošanu ekspluatācijā. Šo prasību neievērošana rada ne tikai normatīvo aktu definētos pārkāpumus, bet arī būvprojekta drošas izmantošanas riskus (lietas 13., 36.-39.lapa).

Nepiekrītot Daugavpils pilsētas domes Administratīvā komisijas 2018.gada 29.maija lēmumam Nr.D29-819, /pers. B/ to pārsūdzēja Daugavpils tiesā.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā Administratīvās komisijas nolēmums atceļams Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma sastāva trūkuma dēļ.

Uzskata, ka Administratīvās komisijas lēmumā ir iekļauta pretrunīga informācija par būves patvaļīgas ekspluatācijas faktu konstatāciju.

Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts, balstoties uz 2017.gada 17.novembra Daugavpils pilsētas domes Pilsētplānošanas un būvniecības departamenta atzinumā Nr.G/192/17 par būves pārbaudi 08.11.2017. izklāstītajiem faktiem un /pers. B/ sniegtajiem paskaidrojumiem. Arī Administratīvajai komisijai 2018.gada 27.aprīļa vēstulē sniegtā atbilde Nr.3-14/272 balstīta uz 2017.gada 17.novembra atzinumā Nr. G/192/17 konstatēto apbūves /adrese A/, patvaļīgu ekspluatāciju. Proti, ka Daugavpils pilsētas domes Pilsētplānošanas un būvniecības departamenta darbinieki, veicot nekustamā īpašuma apsekošanu, konstatēja mājsaimniecības darbu veikšanu, aizkarus uz logiem, dūmus no dūmvada. Patvaļīgi uzbūvētā mājā (par ko sastādīti vairāki atzinumi) ir ierīkota un mēbelēta istaba. Atbildes vēstulei ir pievienoti fotoattēli.

Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību, ka tikai divi no attēliem ir uzņemti 2017.gada 8.novembrī, no kuriem nemaz nevar konstatēt, ka objekts tiek izmantots. Bez tam Administratīvā komisija nepamatoti vērtēja kā pierādījumus fotoattēlus, kas uzņemti citā laikā, nevis pārkāpuma konstatēšanas laikā –

2017.gada 8.novembrī, kas /pers. B/ ieskatā nav pieļaujami pierādījumi.

Turklāt dzīvojamai mājai pieguļošas teritorijas izmantošana nav uzskatāma par būves izmantošanu pirms tās nodošanas ekspluatācijā, tai skaitā, drēbju žāvēšana ārpus mājas, kā arī aizkari logos. 2008.gada aprīlī dzīvojamā māja /adrese A/ tika vairākkārt apzagta un aizkaru esamība logos apgrūtina mājas caurskatāmību no ārpuses un samazina atkārtotas zādzības riskus. Zemes īpašums /adrese A/ pieder /pers. B/ dēlam, kurš ir pilnvarojis viņu pārvaldīt nekustamo īpašumu, tādēļ pilnvaras ietvaros pieskata objektu. Sūdzības iesniedzēja faktiskā pastāvīgā dzīvesvieta ir /adrese/, kur viņš kārto savus mājsaimniecības darbus, nakšņo un pavada lielāko daļu brīvā laika. Līdz ar ko faktiski nelieto būvi pirms nodošanas ekspluatācijā, tādēļ nav konstatējama administratīvā pārkāpuma objektīvā puse un nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Norāda, ka tuvākajā laikā plāno sakārtot būvniecības dokumentus, pabeigt būvdarbus un nodot objektu ekspluatācijā.

No komisijas lēmuma nevar konstatēt būves izmantošanu pirms nodošanas ekspluatācijā, jo lēmums ir balstīts uz neattiecināmiem pierādījumiem. Kā arī lēmumā ir vairākas norādes uz patvaļīgu būvniecību, kas nav attiecināmas uz Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu. Ņemot vērā to, ka nav pierādīta Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzētā pārkāpuma esamība, komisija nebija tiesīga saukt viņu pie administratīvās atbildības un noteikt sodu EUR 200 apmērā. Saskaņā ar Latvijas APK 243., 288., 289.^{1}, 289.^{12}pantiem sūdzības iesniedzējs lūdza atcelt Administratīvās komisijas 2018.gada 29.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.D29-819 un izbeigt administratīvo lietvedību (lietas 4.-6.lapa).

Ar Daugavpils tiesas 2018.gada 25.septmbra spriedumu atstāts negrozīts Daugavpils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 29.maija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.D29-819, bet /pers. B/ sūdzība noraidīta.

Pirmās instances tiesa atzina, ka /pers. B/ vaina Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā pierādīta ar lietā esošajiem pierādījumiem: 08.11.2018. fotouzņēmumi (lietas 28.lapa); Daugavpils pilsētas domes Pilsētplānošanas un būvniecības departamenta 2017.gada 17.novembra atzinums Nr.G/192/17 (lietas 20.lapa), kurā norādīts, ka 2017.gada 8.novembrī, apsekojot teritoriju /adrese A/, konstatēts, ka uz zemes vienības /adrese A/, tiek veikta dzīvojamās mājas pārbūve un saimniecības ēkas būvniecība. Vizuāli konstatēts, ka dzīvojamā māja ir uzbūvēta ar atkāpēm no saskaņotā tehniskā projekta un tiek ekspluatēta bez nodošanas ekspluatācijā; Daugavpils Pilsētas domes pilsētplānošanas un būvniecības departamenta 2018.gada 27.aprīļa izziņa, kurā norādīts, ka Daugavpils pilsētas domes Pilsētplānošanas un būvniecības departamenta darbinieki konstatēja mājsaimniecības darbu veikšanu, aizkarus uz logiem, dūmus no dūmvada, patvaļīgi uzbūvētā mājā (par ko tika sastādīti vairākkārtīgi atzinumi) ir ierīkota un mēbelēta istaba (lietas 27.lapa). Pirmās instances tiesa secināja, ka mājsaimniecības darbu veikšana, aizkari logos, kā arī apstāklis, ka būve tiek kurināta, norāda uz būves izmantošanas faktu. Savukārt, sūdzības iesniedzēja norādītais, ka viņš pastāvīgi dzīvo /adrese/ un aizkari logos pasargā no zagļiem utt., neapliecina, ka māja /adrese A/ netiktu izmantota. Pirmās instances tiesa atzina, ka ārpus saprātīgām šaubām lietā ir pierādīts administratīvā pārkāpuma sastāvs, proti, ka attiecīgā būve tika izmantota pirms tā nodota ekspluatācijā. Tāpēc Daugavpils tiesas skatījumā, Administratīvā komisija pamatoti atzinusi, ka sūdzības iesniedzējs, izmantojot būvi pirms tās nodošanas ekspluatācijā, ir pārkāpis Būvniecības likuma 21.panta otrās daļas prasības un līdz ar ko izdarījis Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzēto pārkāpumu. Administratīvais sods /pers. B/ uzlikts Latvijas APK 152.panta trešās daļas sankcijas robežās un atbilst Latvijas APK 22.pantā noteiktajam soda mērķim (lietas 43.-44.lapa)

Par Daugavpils tiesas 2018.gada 25.septembra spriedumu apelācijas sūdzību iesniedza pie administratīvās atbildības sauktā persona – /pers. B/.

Apelatora ieskatā pirmās instances tiesas spriedums atceļams šādu apsvērumu dēļ.

Daugavpils tiesa nav ņēmusi vērā, ka administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts neatbilstoši Latvijas APK prasībām un tā saturs neatbilst faktiskajiem apstākļiem. Atsaucoties uz Latvijas APK 248.panta pirmo daļu, norāda, ka 2018.gada 11.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā nav norādīts: kas izdarīja administratīvo pārkāpumu; kā izpaužas administratīvais pārkāpums; kas konstatēja administratīvo pārkāpumu un kādā veidā tas tika nofiksēts; kādu "īpašumu", kas un kādā veidā izmantoja; satur maldinošu informāciju par īpašumu "kas tika nodots ekspluatācijā uz 2017.gada 8.novembrī".

Daugavpils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 29.maija protokolā pieļautas rupjas kļūdas: protokolā nav atspoguļota administratīvās lietas izskatīšanas gaita; nav norādīts, kādu pārkāpumu /pers. B/ ir izdarījis; nav konstatēts, vai /pers. B/ tiek atzīts par vainīgu; nav norādīts par komisijas veikto balsojumu, jo ailes "par" un "pret" nav aizpildītas; nav pierādījumu, ka komisija nolēma sodīt /pers. B/ ar naudas sodu EUR 200.

Administratīvās komisijas lēmumam nav juridiska spēka, jo to parakstīja tikai Administratīvās komisijas priekšsēdētāja R.Velika, bet viņai nav tiesību vienpersoniski pašai izlemt jautājumu, vai /pers. B/ izdarīja administratīvo pārkāpumu un kādu sodu viņam piemērot.

Lietā nav pareizi konstatēts administratīvā pārkāpuma subjekts. Saskaņā ar notariāli noformēto 02.10.2017. pilnvaru Nr.7630, pildot dēla uzdevumus, /pers. B/ veica būvju apsaimniekošanas darbus. Savukārt, pamatojoties uz Civillikuma 2289.pantā noteikto, uzskata, ka atbildību par būvju apsaimniekošanu uzņemas būvju īpašnieks, nevis – /pers. B/. Tādēļ tikai Būvju īpašnieks (vai persona, uz kuras vārda Valsts kadastra sistēmā reģistrētas būves) var būt par Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma subjektu.

Pirmās instances tiesa nav piemērojusi "nevainīguma prezumpciju", kura paredz, ka visas šaubas tiek tulkotas par labu apsūdzētajam, jo aizkari uz logiem un dūmi no dūmvada nepierāda Būvju ekspluatācijas uzsākšanu. Neatbilst patiesībai tiesas secinātais, ka mājā ir iekārtota mēbelēta istaba, jo mājā atrodas daži skapji remontam nepieciešamo mantu uzglabāšanai un dīvāns atpūtai pēc būvdarbu veikšanas. Tādēļ pirmās instances tiesas secinājumi par to, ka māja tiek apdzīvota, ir nepamatoti.

Vērš uzmanību, ka iestāde un tiesa nolēmumos atsaukušās uz 2017.gada 17.novembrī veikto Būvju pārbaudi un Daugavpils pilsētas domes Pilsētplānošanas un būvniecības departamenta atzinumu Nr.G/192/17. Taču šajā atzinumā nav norādīts, ka pārbaudes laikā veikta foto uzņemšana. Ne /pers. B/, ne arī viņa dēls nekad nav ļāvis Daugavpils pilsētas domes Pilsētplānošanas un būvniecības departamenta, kā arī pašvaldības policijas darbiniekiem iekļūt Būvēs, tādēļ fotoattēli, kas uzņemti caur logiem vai citādā veidā un pievienoti lietai, uzskatāmi par nelikumīgā veidā uzņemtiem un tos nevar uzskatīt par pierādījumiem Latvijas APK prasību izpratnē.

Pamatojoties uz notariāli noformēto pilnvarojumu, /pers. B/ veic Būvēs vienīgi Būvju apsaimniekošanas darbus, kas, protams, paredz arī būvju iekštelpu apkuri. Tiesa arī nav novērtējusi apelatora paskaidrojumu par to, ka viņa pastāvīgā un faktiskā dzīvesvieta ir /adrese/, kur viņš kārto savus mājsaimniecības darbus, nakšņo un pavada lielāko daļu brīvā laika. Līdz ar ko faktiski nelieto būvi pirms nodošanas ekspluatācijā, tādēļ nav konstatējama administratīvā pārkāpuma objektīvā puse un nav administratīvā pārkāpuma sastāva (lietas 45.-50.lapa).

Apelācijas sūdzībai pielikumā pievienota Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Daugavpils iecirkņa 03.07.2018. atbildes vēstule Nr.20/18/1-38511 (lietas 51.lapa).

Līdz lietas izskatīšanai lietas dalībnieki noraidījumu tiesas sastāvam vai atsevišķam tiesnesim nepieteica. Latgales apgabaltiesā 2018.gada 12.novembrī saņemts /pers. B/ lūgums par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā un liecinieces /pers. L/ aicināšanu uz tiesas sēdi (lietas 63.-64.lapa).

Latgales apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja /pers. B/ lūgums par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā ir noraidāms. Saskaņā ar

Latvijas APK 289.^{21}panta otrajā daļā noteikto, apelācijas instances tiesa apelācijas sūdzību izskata rakstveida procesā. Savukārt, ja lietā nav iespējams pieņemt nolēmumu pēc lietā esošajiem materiāliem un nepieciešami papildu paskaidrojumi no personām, kurām ir tiesības piedalīties procesā, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta trešo daļu, tiesa pēc savas iniciatīvas var pieņemt lēmumu par apelācijas sūdzības izskatīšanu tiesas sēdē. Turklāt, no lietas materiāliem izriet, ka pirmās instances tiesa, nosūtot /pers. B/ 2018.gada 5.jūlija lēmuma kopiju par tiesvedības ierosināšanu, izskaidroja procesa dalībnieku tiesības, tostarp tiesības pieteikt lūgumu par lietas izskatīšanu tiesa sēdē. Šādu lūgumu par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā pie administratīvās atbildības sauktā persona /pers. B/ pirmās instances tiesai nepieteica, kā arī nepieteica lūgumu par liecinieces aicināšanu uz tiesa sēdi. Latgales apgabaltiesa nekonstatē apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību noteikt lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, un atzīst, ka saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta otro daļu lieta apelācijas instances tiesā izskatāma rakstveida procesā, jo lēmumu šajā konkrētajā lietā ir iespējams pieņemt, balstoties uz lietā esošajiem materiāliem.

Vērtējot lietā iegūtās ziņas par faktiem, Latgales apgabaltiesa, saskaņā ar Latvijas APK 244.panta nosacījumiem, pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Pārbaudījusi rakstveida procesā lietas materiālus, pirmās instances tiesas sprieduma likumību un pamatotību, novērtējusi apelācijas sūdzībā noradītos argumentus, Latgales apgabaltiesa /pers. B/ apelācijas sūdzību atzīst par nepamatotu, tāpēc pirmās instances tiesas nolēmums kā likumīgs un pamatots atstājams negrozīts.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka lietā nav strīda par šādiem faktiskiem apstākļiem:

uz zemes vienības, kas pieder /pers. D/ un atrodas /adrese A/, tiek veikta dzīvojamās mājas pārbūve un saimniecības ēkas būvniecība;

būves nebija nodotas ekspluatācijā nedz 2017.gada 8.novembrī, kad Daugavpils pilsētas domes Pilsētplānošanas un būvniecības departamenta būvvaldes specialisti to apsekoja, nedz arī administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas laikā 2018.gada 11.aprīlī;

pamatojoties uz notariāli noformēto pilnvaru Nr.7630, /pers. B/ veic būvju apsaimniekošanas darbus /adrese A/.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 21.panta otro daļu būvi aizliegts izmantot līdz tās pieņemšanai ekspluatācijā, izņemot šā panta trešajā daļā minētos gadījumus. Ekspluatācijā pieņemto būvi izmanto tikai atbilstoši projektētajam lietošanas veidam.

Būvniecības likuma 21.panta trešā daļa noteic, ka ekspluatācijā pieņemtas ēkas pārbūves, atjaunošanas vai restaurācijas laikā, kā arī inženiertīklu un speciālajos būvnoteikumos paredzētajos gadījumos inženierbūvju būvniecības, pārbūves vai atjaunošanas laikā to izmantošana pirms pieņemšanas ekspluatācijā ir atļauta, ja būvprojektā iekļauts izvērtējums par būves izmantošanas pieļaujamību būvdarbu laikā, izmantošanas nosacījumi, bet attiecībā uz ēkām — arī aprēķini par būvmateriālu pieļaujamo svaru un montāžas slodzi uz nesošajām konstrukcijām, kuri iekļauti būvprojekta sastāvā esošajā darbu organizācijas projektā.

No lietā esošajām ziņām par faktiem neizriet, ka šie Būvniecības likuma 21.panta trešajā daļā paredzētie izņēmumu attiektos uz būvi /adrese A/.

Administratīvā atbildība par būves izmantošanu pirms tās nodošanas ekspluatācijā paredzēta Latvijas APK 152.panta trešajā daļā, uzliekot naudas sodu fiziskajām personām no simt četrdesmit līdz tūkstoš četrsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no septiņsimt līdz septiņtūkstoš simt *euro*.

Latgales apgabaltiesa atzīst, ka Daugavpils tiesas sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Pirmās instances tiesa, pārbaudot Daugavpils pilsētas domes Administratīvās komisijas pieņemto lēmuma tiesiskumu un pamatotību, pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, vispusīgi novērtējot lietā esošos pierādījumus, pamatoti atzinusi, ka /pers. B/ ir pārkāpis Būvniecības likuma 21.panta otro daļu, izmantojot būvi /adrese A/, pirms tās nodošanas ekspluatācijā. Šāds /pers. B/ izdarītais pārkāpums pareizi kvalificēts saskaņā ar Latvijas APK 152.panta trešo daļu un viņš pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par Latvijas APK 152.panta trešajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu.

Latgales apgabaltiesa secina, ka iestāde lēmumā un pirmās instances tiesa spriedumā jau ir izanalizējusi un devusi vērtējumu apelācijas sūdzībā izvirzītajiem argumentiem. Sūdzības iesniedzējs nav norādījis nevienu jaunu apstākli, kas nebūtu bijis zināms pirmās instances tiesai, taisot spriedumu un iestādei, pieņemot lēmumu. Apelācijas sūdzībā pēc būtības ir ietverti tie paši argumenti, kuri ir atspoguļoti un vērtēti augstākas iestādes lēmumā un tiesas spriedumā. Latgales apgabaltiesa atzīst, ka lietā savāktajiem pierādījumiem ir dots pareizs vērtējums, tā pārvērtēšanai apelācijas instances tiesai nav pamata. Sūdzības iesniedzējas nepiekrišana tiesas pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu sprieduma atcelšanai par /pers. B/ atzīšanu par vainīgu pēc Latvijas APK 152.panta trešās daļas.

Tāpat Latgales apgabaltiesa atzīst par nepamatotu apelācijas sūdzībā norādīto, ka Administratīvās komisijas lēmumam nav juridiska spēka, jo komisijas priekšsēdētāja vienbalsīgi izlēmusi par /pers. B/ izdarīto pārkāpumu un soda noteikšanu.

Latvijas APK 246.pants nosaka, ka par izdarīto administratīvo pārkāpumu pilnvarotā persona sastāda administratīvā pārkāpuma protokolu. Atbilstoši Latvijas APK 248.panta pirmajai daļai, protokolā norādāma arī pārkāpuma būtība.

Saskaņā ar Latvijas APK 17.nodaļas "Administratīvo pārkāpumu lietu pakļautība" 210.pantā noteikto, pašvaldību administratīvā komisija izskata administratīvo pārkāpumu lietas, atbildība par kurām paredzēta Latvijas APK 152.pantā.

Latvijas APK 272.pants noteic, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, un citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Kārtība, kādā administratīvā pārkāpuma lieta tiek izskatīta iestādē, noteikta Latvijas APK 271.pantā, kur cita starp, trešajā daļā noteikts, ka koleģiālas institūcijas lēmumu pieņem arī šīs institūcijas locekļu, kas piedalās sēdē, vienkāršu balsu vairākumu.

Savukārt, Latvijas APK 274.pantā noteikts institūcijas (amatpersonas) sastādītā lēmuma saturs. Saskaņā ar šā panta otrās daļas 6.punktu lēmumā jānorāda faktisko un tiesisko apstākļu konstatējums. Tiesisko apstākļu skaidrojums norādīts iekavās – pierādījumi, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumenti, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti. Faktisko apstākļu konstatējums ir izdarītā administratīvā pārkāpuma apraksts. Saskaņā ar Latvijas APK 274.panta sestajā daļā noteikto, **lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā paraksta amatpersona, kas izskatījusi lietu, bet koleģiālās institūcijas lēmumu – tās priekšsēdētājs**.

Pārbaudījusi pierādījumus lietā, apelācijas instances tiesa konstatē, ka šo lietu izskatījusī institūcija iepriekš norādītās prasības ir ievērojusi. 2018.gada 11.aprīļa administratīvā pārkāpuma protokolā un arī 2018.gada 29.maija lēmumā ir konstatēta un aprakstīta konkrēta administratīvā pārkāpuma būtība, un dota konkrēta tā juridiskā kvalifikācija. Tāpat no Daugavpils pilsētas domes Administratīvās komisijas 2018.gada 29.maija lēmuma Nr.D29-819 izriet, ka saskaņā ar Latvijas APK 271.panta trešajā daļā noteikto, koleģiālas institūcijas lēmums pieņemts arī šīs institūcijas locekļu, kas piedalās sēdē, vienkāršu balsu vairākumu. Balsojot atklātā balsojumā ar 7 balsīm "par", Daugavpils pilsētas domes Administratīvā komisija nolēma saskaņā ar Latvijas APK 152.panta trešo daļu piemērot /pers. B/ administratīvo sodu 200 euro apmērā. Atbilstoši Latvijas APK 274.panta sestās daļas nosacījumiem, šo lēmumu parakstījusi komisijas priekšsēdētāja R.Velika.

Tāpēc nepamatots ir apelācijas sūdzības iesniedzēja pārmetums, ka Administratīvās komisijas lēmumam nav juridiska spēka, jo komisijas

priekšsēdētāja vienbalsīgi izlēmusi par /pers. B/ izdarīto pārkāpumu un soda noteikšanu.

Tāpat Latgales apgabaltiesa nekonstatē iestādes vai pirmās instances tiesas pieļautus procesuālos pārkāpumus, kā arī citus apstākļus, kas varētu būt par iemeslu nolēmumu atcelšanai vai grozīšanai.

Latvijas APK 32.pantā reglamentēti vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu, tai skaitā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, jāņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Lietā nav konstatēti apstākļi, kas mīkstina vai pastiprina /pers. B/ atbildību par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

Latvijas APK 22.pantā noteikts administratīvā soda mērķis, tas ir, administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Tādējādi administratīvais sods /pers. B/ piemērots, ievērojot Latvijas APK 22.panta, 32.panta pirmās un otrās daļas nosacījumus.

Ievērojot procesuālās ekonomijas principu, citus apelācijas sūdzībā norādītos argumentus un apgalvojumus apelācijas instances tiesa nevērtē, jo tiem nav būtiskas ietekmes uz lietas izskatīšanas rezultātu un atbilstoši administratīvo tiesu judikatūrai, kas veidojusies, ievērojot arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tas, cik daudz spriedums ir jāargumentē, atkarīgs no lietas apstākļiem *(sk.Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.septembra sprieduma lietā SKA- 280/2006 8.punktu).* Arī Latvijas Republikas Satversmes tiesa 2018.gada 15.marta spriedumā lietā Nr.2017-16-01 nostiprināta šāda atziņa.

Ievērojot iepriekš izklāstīto, Latgales apgabaltiesa uzskata, ka Daugavpils tiesas 2018.gada 25.septembra spriedums atstājams negrozīts, bet /pers. B/ apelācijas sūdzība noraidāma.

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{22} pantu Latgales apgabaltiesa

n o s p r i e d a

Daugavpils tiesas 2018.gada 25.septembra spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. B/ apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā sastādīšanas dienā – 2018.gada 4.decembrī.

Tiesnesis referents J.Vasiļkovskis
Tiesneši D.Skudra
J.Dimpers